

STARTNOTITIE
milieu-effectrapportage
Urenco Nederland v.o.f.

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
ingekomen :	10 APR. 1992
nummer :	1040-g2
dossier :	418-2 (2 ^e)
kopie naar :	Mo

Ref. : SAF/024/92 BDr/YPt

Datum: 02.04.1992

INHOUDSOPGAVE

PAGINA

GEBRUIKTE AFKORTINGEN

2

1. INLEIDING

3

1.1 Voorgeschiedenis

3

1.2 Startnotitie

5

1.3 Initiatiefnemer

6

1.4 Bevoegd gezag

6

2. DOEL VAN DE AKTIVITEIT

7

3. DE BESTAANDE SITUATIE

8

4. DE VOORGENOMEN WIJZIGING

9

5. BESCHRIJVING VAN DE AKTIVITEIT

10

6. GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

12

7. ALTERNATIEVEN

14

8. BESLUITVORMING

16

BIJLAGEN

1. Situatie Industrierrein "Drienemanslanden"

2. Omgeving Urenco NL

3. Terreinoverzicht Urenco NL

GEBRUIKTE AFKORTINGEN

Urenco NL	: Urenco Nederland v.o.f.
UCN	: Ultra-Centrifuge Nederland N.V.
Uranit	: Uranit GmbH
BNFL	: BNFL Enrichment (Operations Europe) Ltd
Urenco Ltd	: Urenco Limited
UOBV	: Urenco Nederland Operations B.V.
SP	: Separation plant
SWU	: Separative Work Unit = kilogram scheidingsarbeid
tSW/jaar	: tonnen Separative Work per jaar = eenheid voor de produktiecapaciteit van verrijkingsfabrieken
m.e.r.	: Milieu-effectrapportage
MER	: Milieu-effectrapport
IN	: Initiatiefnemer
BG	: Bevoegd gezag
UF ₆	: Uraniumhexafluoride
U ₃ O ₈	: (tri)uranium(oct)oxide
Wabm	: Wet algemene bepalingen milieuhygiëne
ALARA	: As Low As Reasonably Achievable
CSB	: Central Services Building
CRD	: Container Receipt and Despatch
COVRA	: Centrale Organisatie voor Radioactief Afval N.V.

1. INLEIDING

1.1 Voorgeschiedenis

De verrijking van uranium is één van de stappen in de keten van ertswinning tot gebruik voor energie-opwekking. Een van de verrijkmingsmethoden is het ultracentrifuge-procédé, waaraan in Nederland, Duitsland en Groot-Brittannië onderzoek werd gedaan.

Het Koninkrijk der Nederlanden, de Bondsrepubliek Duitsland en het Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland hebben op 4 maart 1970 een overeenkomst gesloten inzake samenwerking bij de ontwikkeling en exploitatie van het gas-ultracentrifuge-procédé voor de produktie van verrijkt uranium (zgn. Verdrag van Almelo).

Het Verdrag bepaalt dat de bovengenoemde Staten de oprichting en de exploitatie zullen bevorderen van gezamenlijke industriële ondernemingen voor de bouw van fabrieken voor de verrijking van uranium volgens het ultracentrifuge-procédé en voor het exploiteren van die fabrieken, alsmede voor het op andere wijze op commerciële grondslag exploiteren van dit procédé.

Deze gezamenlijke ondernemingen zijn gegoten in de vorm van vennootschappen onder de firma en bevinden zich te Almelo, Gronau en Capenhurst onder de naam Urenco Nederland v.o.f., Urenco Deutschland oHG en Urenco U.K.

Vennoten in deze vennootschappen zijn respectievelijk Ultra-Centrifuge Nederland N.V., Uranit GmbH, BNFL Enrichment (Operations Europe) Ltd. en Urenco Ltd.

In opdracht van Urenco NL is Urenco Nederland Operations B.V. - een joint-venture van UCN en Uranit sedert 1976 - verantwoordelijk voor het bedrijven van de installaties voor de verrijking van uranium door middel van het gas-ultracentrifuge-procédé. Urenco NL, UOBV en UCN zijn gevestigd te Almelo.

In 1970 is door UCN als eerste een Nederlands proeffabriek SP1 van ca. 25 tSW/jaar (post-laboratoriumschaal) te Almelo opgericht, waarvoor door de Kroon een Hinderwet-vergunning is verleend bij Koninklijk Besluit van 16 december 1969 nr. 27. Op 28 december 1972 is vervolgens aan Uranit een vergunning verleend op grond van de Kernenergiewet voor een Duitse proeffabriek te Almelo (SP2) van ook ca. 25 tSW/jaar.

Op 18 juli 1974 (gewijzigd op 9 juni 1975 en 9 november 1976) zijn respectievelijk een oprichtingsvergunning en een vergunning voor het in werking brengen en het in werking houden op grond van de Kernenergiewet verleend aan UCN, Uranit, BNFL en Urenco Ltd. gezamenlijk, zijnde de vennoten van Urenco NL, voor een demonstratiefabriek met een capaciteit van 200 tSW/jaar. Deze fabriek is de zgn. SP3.

In 1976 is door deze vennoten vergunning gevraagd op grond van de Kernenergiewet voor de oprichting van een volgende "industriële" fabriek met een jaarcapaciteit van 1000 tSW (SP4), alsmede voor de bijbehorende infrastructuur. Onder intrekking van de bestaande vergunningen is op 6 februari 1978 een nieuwe "overkoepelende" vergunning verleend; voor de SP4 werd alleen de oprichting vergund. Onder intrekking van de vergunning uit 1978 is op 16 juli 1981 opnieuw een "allesomvattende" vergunning verleend voor het complex. De belangrijkste wijziging ten opzichte van de beschikking uit 1978 is dat nu ook vergunning werd verleend voor het in werking brengen en houden van de SP4 en de infrastructuur. De door deze vergunning gedekte capaciteit van de gehele inrichting bedroeg daarmee maximaal 1250 tSW/jaar.

In 1986 deed Urenco een nieuwe aanvraag voor een Kernenergiewet-vergunning voor wijziging van haar inrichting, nu voor een maximale jaarcapaciteit van 3500 tSW (1500 tSW voor de bestaande SP4, 2000 tSW voor een nieuw te bouwen SP5). De op 7 maart 1987 op aanvraag verleende vergunning werd op 27 maart 1991 door de Afdeling Geschillen van Bestuur van de Raad van State op een drietal formele gronden vernietigd.

Ten tijde van de vernietiging was, onder gebruikmaking van de vergunning van 1987, de capaciteit van de SP4 reeds verhoogd tot 1085 tSW/jaar, 85 tSW/jaar meer dan de vergunning van 1981 toestond. In mei 1991 verleende het bevoegd gezag een zgn. beschikking tot gedoging om deze meercapaciteit (85 tSW/jaar) te kunnen benutten. In de beschikking tot gedoging werd door het bevoegd gezag verlangd dat Urenco NL op korte termijn vergunning voor een tussentijdse uitbreiding van de capaciteit van de SP4 zou aanvragen.

Hiertoe heeft Urenco NL op 15 juli 1991 een vergunningsaanvraag voor wijziging van de inrichting met een verhoging van de capaciteit van de SP4 van 1000 naar 1300 tSW/jaar ingediend. Bij beschikking d.d. 10 januari 1992 is deze vergunning verleend. Aan deze vergunning voor additionele capaciteit is de voorwaarde verbonden dat Urenco NL voor 1 januari 1996 een volgende, de gehele inrichting omvattende, aanvraag indient, voorzien van een milieu-effectrapport.

1.2 Startnotitie

Deze volgende aanvraag van Urenco NL betreft een vergroting van de capaciteit van de bestaande SP4 tot maximaal 1500 tSW/jaar en de realisatie van maximaal 2000 tSW/jaar in een nieuw te bouwen SP5. Hiertoe dient de vigerende Kernenergiewetvergunning krachtens artikel 15 gewijzigd te worden, waarbij conform bovengenoemd vergunningsvoorschrift, de m.e.r.-procedure gevolgd zal worden.

Het Besluit milieu-effectrapportage, Besluit van 20 mei 1987, houdende de uitvoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne, regelt de milieu-effectrapportage (m.e.r.).

Een m.e.r.-procedure start met een schriftelijke mededeling aan het bevoegd gezag waarin de activiteit wordt aangekondigd. Deze startnotitie dient als de schriftelijke mededeling waarin de grote lijnen van de activiteit zijn beschreven. De activiteit behelst de voorgenomen wijziging van de inrichting waarbij ook de bestaande situatie wordt geëvalueerd in de m.e.r.

1.3 Initiatiefnemer

Urenco NL treedt in de m.e.r.-procedure op als IN.

Voor informatie over de aktiviteit kan men zich wenden tot

Urenco Nederland v.o.f.

Postbus 254

7600 AG Almelo

1.4 Bevoegd gezag

Het BG wordt gevormd door de Ministers van Economische Zaken, van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gezamenlijk, waarbij de Minister van Economische Zaken optreedt als coördinerende instantie. Voor informatie over de procedurele aspecten van de m.e.r. kan men zich wenden tot

Het Ministerie van Economische Zaken

Directie Elektriciteit

Postbus 20101

2500 EC Den Haag

2. DOEL VAN DE AKTIVITEIT

Doel van de aktiviteit is het commercieel exploiteren van uraniumverrijkingsinstallaties binnen het kader van het Verdrag van Almelo. De capaciteit van de inrichting moet daarbij voortdurend aangepast worden aan het contractenbestand en de marktverwachtingen op termijn.

Het Verdrag van Almelo voorziet in een nauwe overheidsbetrokkenheid en gezamenlijk overleg van de drie betrokken regeringen. Het Verdrag voorziet ook in een beveiligingsregime en non-proliferatiemaatregelen. In het MER zal dit nader worden toegelicht.

3. DE BESTAANDE SITUATIE

De inrichting is gelegen op het industrieterrein "Drienemanslanden" te Almelo, dichtbij de zuid-oost grens met de gemeente Borne.

Het terrein, bestemd voor de verrijkingsactiviteiten, is circa 30 hectare groot en wordt begrensd door:

- de Drienemansweg in het noord-oosten (parallelweg van Rijksweg 36);
- de Bavinkelsweg in het zuid-oosten;
- de spoorlijn Almelo-Hengelo in het zuid-westen en
- de Weezebeek in het noord-westen.

Aan de andere kant van de Weezebeek bevindt zich de rest van het industrieterrein "Drienemanslanden", waar de machinefabriek en het ontwikkelingslaboratorium van Ultra-Centrifuge Nederland N.V. gevestigd zijn. Een overzicht van het industrieterrein is gegeven in figuur 1.

De afstand tot de dichte bebouwing van de stad Almelo bedraagt in het noord-westen ca. 1 km, tot de plaats Zenderen in het zuid-oosten ca. 2 km en tot de plaats Bornerbroek in het westen ca. 3 km. Een overzicht van de omgeving van "Drienemanslanden" met Urenco NL is gegeven in figuur 2.

De inrichting bestaat uit de thans in bedrijf zijnde verrijkingsfabrieken SP3 en SP4 met bijbehorende infrastructurele voorzieningen als CSB met separaat gebouw voor opslag van chemicaliën, CRD, kantoorgebouwen, bewakingsloge, containeropslagplaatsen en dergelijke (zie figuur 3). De SP1 en SP2 zijn inmiddels uit bedrijf genomen, ontmanteld en gedecontamineerd, met uitzondering van een aantal cascades in de SP2. Deze nog in bedrijf zijnde cascades zijn toegevoegd aan de SP3. De SP3 zal in de jaren negentig eveneens worden stilgelegd gevolgd door ontmanteling en decontaminatie. De vrijgekomen gebouwen van SP1 en SP2 worden gebruikt als infrastructurele voorziening.

4. DE VOORGENOMEN WIJZIGING

De voorgenen wijziging behelst:

- Een vergroting van de capaciteit van SP4 van 1300 naar 1500 tSW/jaar. Deze capaciteitsuitbreiding zal worden gerealiseerd door het bijplaatsen van ultracentrifuges.
- De oprichting en inbedrijfname van een volgende verrijkingsfabriek SP5 van maximaal 2000 tSW/jaar. De SP5 zal bestaan uit meerdere modules welke afzonderlijk en in de tijd gespreid gebouwd worden (zie figuur 3). Elke module zal geleidelijk in bedrijf genomen worden. Deze modulaire opbouw en gefaseerde inbedrijfname zal gerelateerd worden aan de capaciteitsbehoefte. In de SP5 zal ook het ultracentrifuge-procédé worden toegepast.
- Aanpassingen van de infrastructurele voorzieningen.

De voorgenen wijziging is nodig ter vervanging van bestaande produktiecapaciteit welke aan het einde van de technische levensduur is gekomen en ter uitbreiding van de totale produktiecapaciteit van de inrichting in relatie met de ontwikkeling van de orderportefeuille van Urenco. In het MER zal hierop nader worden ingegaan.

5. BESCHRIJVING VAN DE AKTIVITEIT

Verrijking van uranium

De toepassing van het door Urenco verrijkte uranium is het gebruik daarvan als splijtstof in kernreactoren. De meeste typen reactoren kunnen pas werken als de splijtstof enkele procenten van de isotoop uranium-235 bevat. Natuurlijk uranium bevat slechts 0,7% van deze isotoop, zodat het uranium eerst een bewerking dient te ondergaan alvorens als brandstof voor kernreactoren te kunnen worden ingezet. Tijdens deze bewerking wordt het uranium-235-gehalte verhoogd van 0,7% naar circa 3 - 5%; dit proces wordt verrijking genoemd. Isotopen gedragen zich chemisch identiek. Daarom wordt voor het verrijkingsproces gebruik gemaakt van het verschil in massa tussen uranium-235 en uranium-238, welke laatste ca. 99,3% van natuurlijk uranium uitmaakt. De verrijkingsarbeid die hiermee gemoeid is, wordt uitgedrukt in kilogrammen scheidingsarbeid of "separative work units" (SWU's). De capaciteit van een verrijkingsfabriek wordt meestal uitgedrukt in tonnen SW (tSW).

In het verrijkingsproces zijn drie materiaalstromen te onderscheiden:

- voedingsmateriaal (zgn. feed)
- verrijkt materiaal (zgn. product)
- verarmd materiaal (zgn. tails)

Urenco levert de voor de verrijking benodigde scheidingsarbeid (loonverrijking). De aan- en afvoer van het uranium wordt door of vanwege de klant georganiseerd.

Feed komt altijd van buitenlandse leveranciers (conversie-fabrieken) en wordt in de vorm van uraniumhexafluoride (UF_6) aangevoerd in internationaal gestandaardiseerde UF_6 -containers. Feed kan natuurlijk uranium zijn, maar er kan ook zgn. gerecycled of licht verrijkt of licht verarmd uranium worden gebruikt. Product wordt verzonden naar brandstofelementenfabrieken in het buitenland.

Product kan in het zgn. blendingstation gemengd worden tot de verrijkingsgraad welke door de klant wordt verlangd.

Tails bevat in hoofdzaak twee componenten, te weten: een restgehalte aan uranium-235 van circa 0,3% en een hoofdbestanddeel aan uranium-238 van circa 99,7%. Het restgehalte aan uranium-235 kan benut worden door het verarmde materiaal als feed opnieuw toe te voeren aan het verrijkinsproces.

Dit zogenaamde herverrijken vindt plaats op basis van bedrijfstechnische en -economische afwegingen. Tails dient daartoe beschikbaar te blijven in de vorm van UF_6 en aldus opgeslagen te worden. Het hoofdbestanddeel aan uranium-238 heeft een strategische waarde in het kader van de energievoorziening. Tails kan daartoe vooralsnog opgeslagen blijven in de vorm van UF_6 , maar ook kan een omzetting plaatsvinden naar bijvoorbeeld uraniumoxide (U_3O_8). De opslag van tails is afhankelijk van het verrijkinscontract, maar vindt thans plaats in de vorm van UF_6 op het terrein van Urenco.

Ultracentrifuge-procédé

Binnen de kaders van het Verdrag van Almelo wordt voor de verrijking bij Urenco gebruik gemaakt van het ultracentrifuge-procédé. Bij het ultracentrifuge-procédé wordt UF_6 -gas in draaiende trommels zeer snel geroteerd. Hierdoor ontstaan er concentratieverschillen tussen de gasmoleculen met lichte en die met zware isotopen, welke als verrijkte respectievelijk verarmde fractie afgetapt worden. Door een groot aantal centrifuges via hun in- en uitlaatsysteem aan elkaar te koppelen wordt in iedere volgende centrifuge een iets hogere verrijkingsgraad gerealiseerd. Een dergelijke verzameling van gekoppelde centrifuges wordt een cascade genoemd.

De energiebehoefte van een ultracentrifuge-verrijkingsfabriek is laag en de fabrieken kunnen in kleine modules worden opgebouwd en in bedrijf genomen, hetgeen grote economische voordelen biedt en tevens de flexibiliteit ten goede komt.

Verrijkingsinstallaties van Urenco staan nu in Almelo, Gronau (Duitsland) en Capenhurst (Engeland). Overige landen waar het ultracentrifuge-procédé wordt toegepast zijn Rusland en Japan.

6. GEVOLGEN VOOR HET MILIEU

De gevolgen voor het milieu zullen in het MER worden uitgewerkt voor elk deel van de inrichting afzonderlijk en voor de inrichting als geheel, binnen de in paragraaf 7 aangegeven alternatieven.

Het belangrijkste risico voor mens en milieu wordt gevormd door het procesmedium UF₆. Daartoe zijn verschillende voorzorgen getroffen.

Bij transport en opslag bevindt het UF₆ zich steeds in de vaste vorm en bij onderdruk in de containers.

In de verrijkingsfabrieken worden containers met UF₆ opgewarmd in de voedingsstations waarbij het UF₆ overgaat in de vloeibare fase en er overdruk ontstaat. De voedingsstations zijn uitgevoerd als hermetisch afsluitbare vaten waarbinnen een eventuele lekkage van container en leidingsystemen geheel beheerst kan worden.

Leidingsystemen buiten de voedingsstations waarin gasvormig UF₆ onder overdruk kan voorkomen bevinden zich steeds in ruimten met gescheiden ventilatiesystemen. De ventilatielucht van deze ruimten wordt permanent gecontroleerd op contaminatie. Filters in de ventilatiesystemen zorgen voor reiniging van de geloosde lucht wanneer contaminatie aanwezig is.

De ultracentrifuges en opvangsystemen voor product en tails werken alle bij onderdruk. In geval van een lekkage wordt dan lucht het systeem ingezogen. Door het sluiten van kleppen wordt het lekke gedeelte geïsoleerd van de rest van het systeem. De hoge lekdichtheidseisen welke gelden voor het proces verhinderen het ongemerkt optreden van lekkages in deze systeem-gedeelten.

Bij de bedrijfsvoering, instandhouding, ontmanteling en decontaminatie van de verrijkingsfabrieken en infrastructuur ontstaan vaste en vloeibare afvalstoffen.

Het vaste afval zoals handschoenen, tissues en filters uit de ventilatiesystemen worden als laag radioactief afval aangeboden aan COVRA.

Afvalwater dat in procesruimten ontstaat kan gecontamineerd zijn en wordt gescheiden opgevangen. Na controle en zonodig decontaminatie in het CSB wordt het gereinigde water op het openbare rioleringsnet geloosd. Het concentraat dat bij de afvalwaterdecontaminatie ontstaat wordt aangeboden als vast afval aan COVRA.

Smeerolie uit vacuumpompen wordt na decontaminatie afgevoerd als chemisch afval.

Ten gevolge van het bovenomschrevene zijn de lozingen van UF_6 via lucht en water verwaarloosbaar klein. De lozingen worden voortdurend gemeten, geregistreerd en getoetst aan de grenswaarden zoals vastgelegd in de vigerende vergunningen.

De stralingsniveaus aan de terreingrenzen zijn verwaarloosbaar klein, behalve ter hoogte van de UF_6 -opslagplaatsen waar verhogingen t.o.v. het achtergrondniveau meetbaar zijn. De hoogtes van deze niveaus liggen binnen de van overheidswege gestelde grenzen.

Bestudering van ongevallen, tengevolge van interne en externe oorzaken waarbij UF_6 vrijkomt en zich in de omgeving verspreidt, resulteert niet in ernstige radiologische gevolgen voor mens en milieu.

In het MER zal uitgebreid worden ingegaan op lozingen van gasvormige en vloeibare stoffen, zowel tijdens normaal bedrijf als bij bedrijfsstoringen en gepostuleerde ongevalsituaties.

Andere milieu-effecten zoals stank, hinder en overige emissies spelen bij de bedrijfsvoering geen noemenswaardige rol. In het MER zal dit nader worden beschouwd.

In het MER zal ook worden ingegaan op de beleavingsaspecten van de bevolking in de omgeving van de inrichting.

7. ALTERNATIEVEN

In het MER zal een beschrijving worden gegeven van de fasen van een verrijkingsfabriek, te weten: bouw en installatie, in bedrijfname, bedrijf en instandhouding, uit bedrijfname, ontmanteling en decontaminatie, afvoer van vrijkomende materialen en oplevering van overblijvend gebouw cq. grondstuk. Deze informatie zal verder verwerkt worden in en gebruikt worden voor het beschrijven van de autonome ontwikkeling, het nul-alternatief, het nul-plus-alternatief en de voorgenomen wijziging van de inrichting, inclusief de meest milieuvriendelijke uitvoeringsvariant.

Autonome ontwikkeling

In 1970 is besloten tot de vaststelling van het bestemmingsplan "Oost-Industrieterrein Drienemanslanden" t.b.v. de verrijkingsindustrie. Het onderhavige terrein sloot aan op het reeds bestaande industrieterrein waar de Philips Machinefabriek en Cirex gevestigd waren. Het terrein was reeds als geschikt beoordeeld voor industrievestiging bij onderzoeken welke voorafgingen aan de vaststelling van het streekplan Twente in 1966, alsook de intergemeentelijke structuurschets stedenband Twente in 1968. De komst van de verrijkingsindustrie naar Almelo is dus niet bepalend geweest voor de industriebestemming van het terrein. In het MER zal evenwel een beschouwing worden gegeven van de invloed van de vestiging van de verrijkingsindustrie op het gebied.

Nul-alternatief

Het nul-alternatief behelst het verder bedrijven van de SP3 en SP4 (1300 tSW/jaar) tot het einde van de levensduur, gevolgd door uitbedrijfname en ontmanteling, zonder dat vervanging van capaciteit wordt gerealiseerd. Voor de continuïteit van de verrijkingsindustrie in Almelo is dit geen reëel alternatief.

Nul-plus-alternatief

Het nul-plus-alternatief houdt naast het nul-alternatief een vergroting van de capaciteit van SP4 in van 1300 naar 1500 tSW/jaar.

Het vergroten van de capaciteit in SP4 vindt plaats door middel van het bijplaatsen van ultracentrifuges waar deze fabriek reeds op voorbereid is; de centrale voorzieningen in de SP4 zijn geschikt voor een capaciteit van 1500 tSW/jaar. Voor de continuïteit van de verrijkingsindustrie in Almelo is ook dit geen reëel alternatief.

De voorgenomen wijziging

De totale voorgenomen wijziging behelst naast het verder bedrijven van SP3 en SP4 en de capaciteitsvergroting van SP4 ook de modulaire bouw van een nieuwe verrijkingsfabriek SP5.

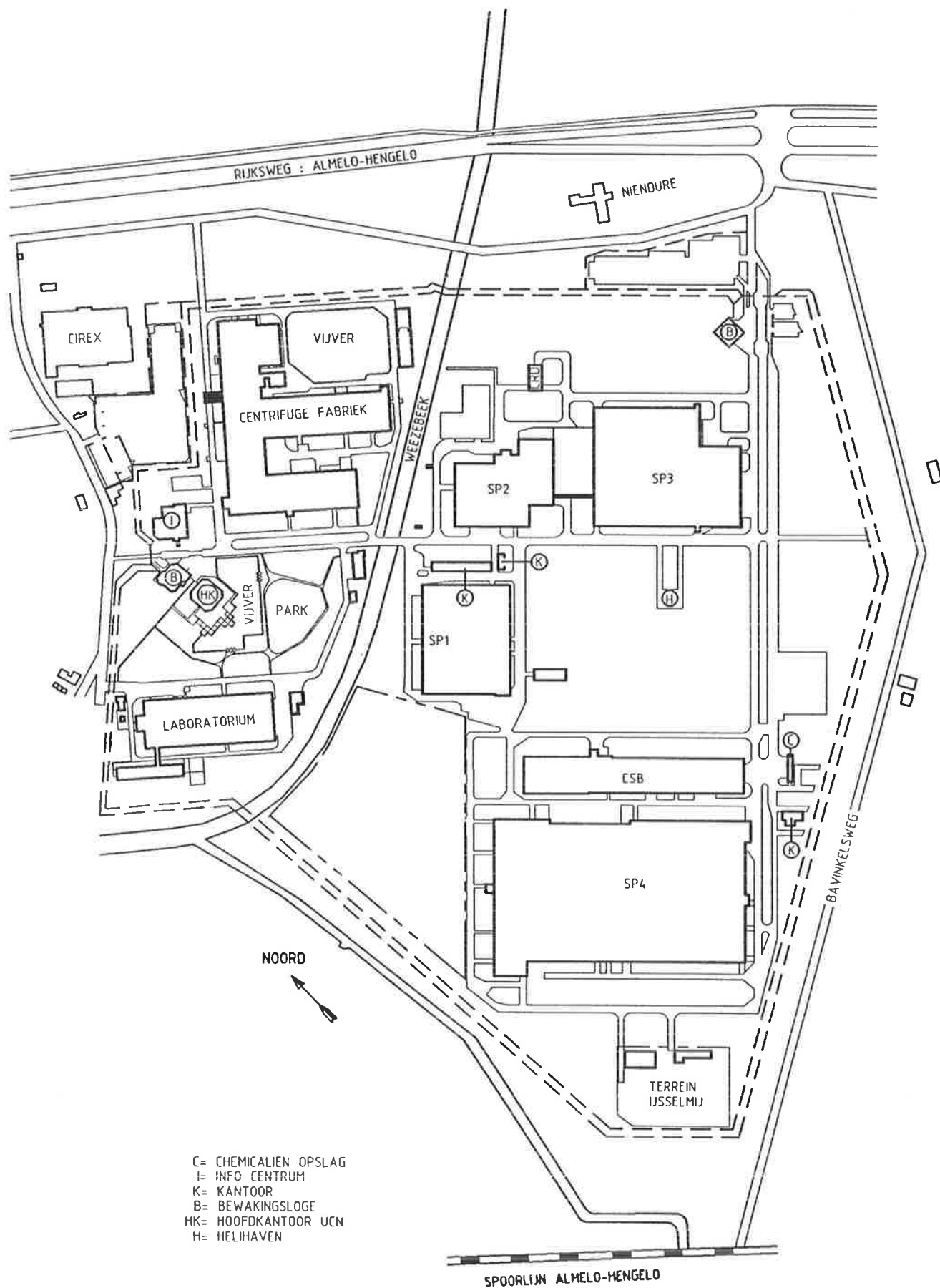
Voor de SP5 zijn theoretisch alle verrijkingsprocédés beschikbaar. Praktisch komt echter alleen het ultracentrifuge-procédé in aanmerking omdat het gasdiffusie-procédé te energieverwendend is en andere procédés als laser en straalpijp niet ver genoeg ontwikkeld zijn voor commerciële toepassing.

Naast uitbreiding van capaciteit is de nieuwbouw deels ook gericht op het vervangen van bestaande capaciteit. Deze vervanging biedt de mogelijkheid om voor hulpsystemen en nevenactiviteiten de laatste ontwikkelingen der technologie toe te passen, waarbij milieuaspekten zeker een punt van aandacht zijn. Bij de beschrijving van de voorgenomen wijziging van de inrichting zal dan ook een beschouwing worden gegeven van de meest milieuvriendelijke uitvoeringsvariant.

8. BESLUITVORMING

Zoals beschreven in paragraaf 1.1 van deze startnotitie is met name het Verdrag van Almelo bepalend geweest voor het bereiken van de huidige situatie, alsmede een aantal vergunningen welke verleend zijn ten behoeve van het oprichten en in werking brengen en in werking houden van de inrichting en de vaststelling van het bestemmingsplan "Oost-Industrieterrein Drienemanslanden".

Het te nemen besluit, ten behoeve waarvan deze m.e.r.-procedure wordt gevolgd, betreft het verlenen van een vergunning tot wijziging van de inrichting op grond van de Kernenergiewet door het bevoegd gezag.

URENCO NEDERLAND V.O.F.

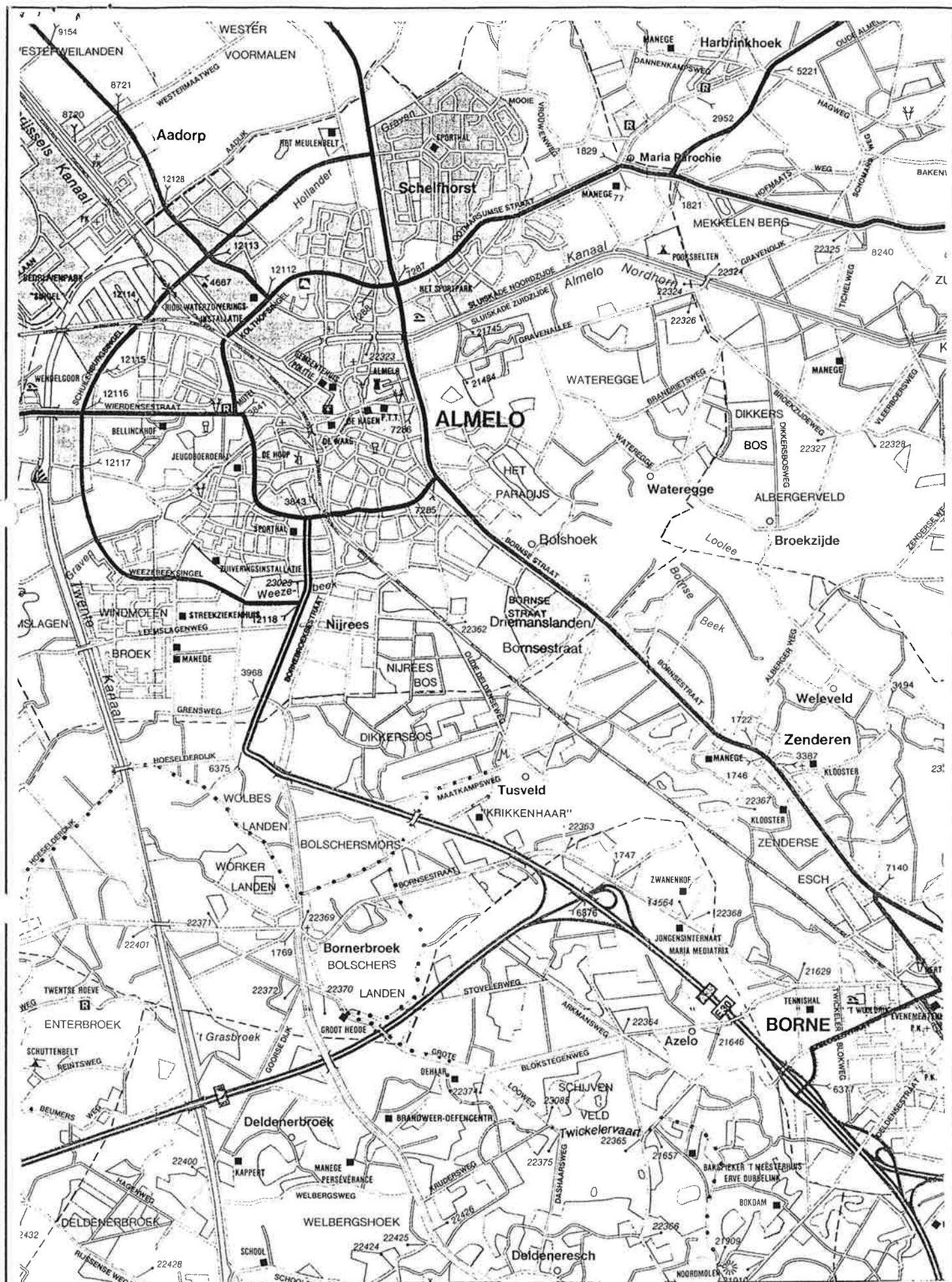
SITUATIE INDUSTRIETERREIN
 "DRIENEMANSLANDEN"

ISSUE

1

FIG. 1

SAF/024/92

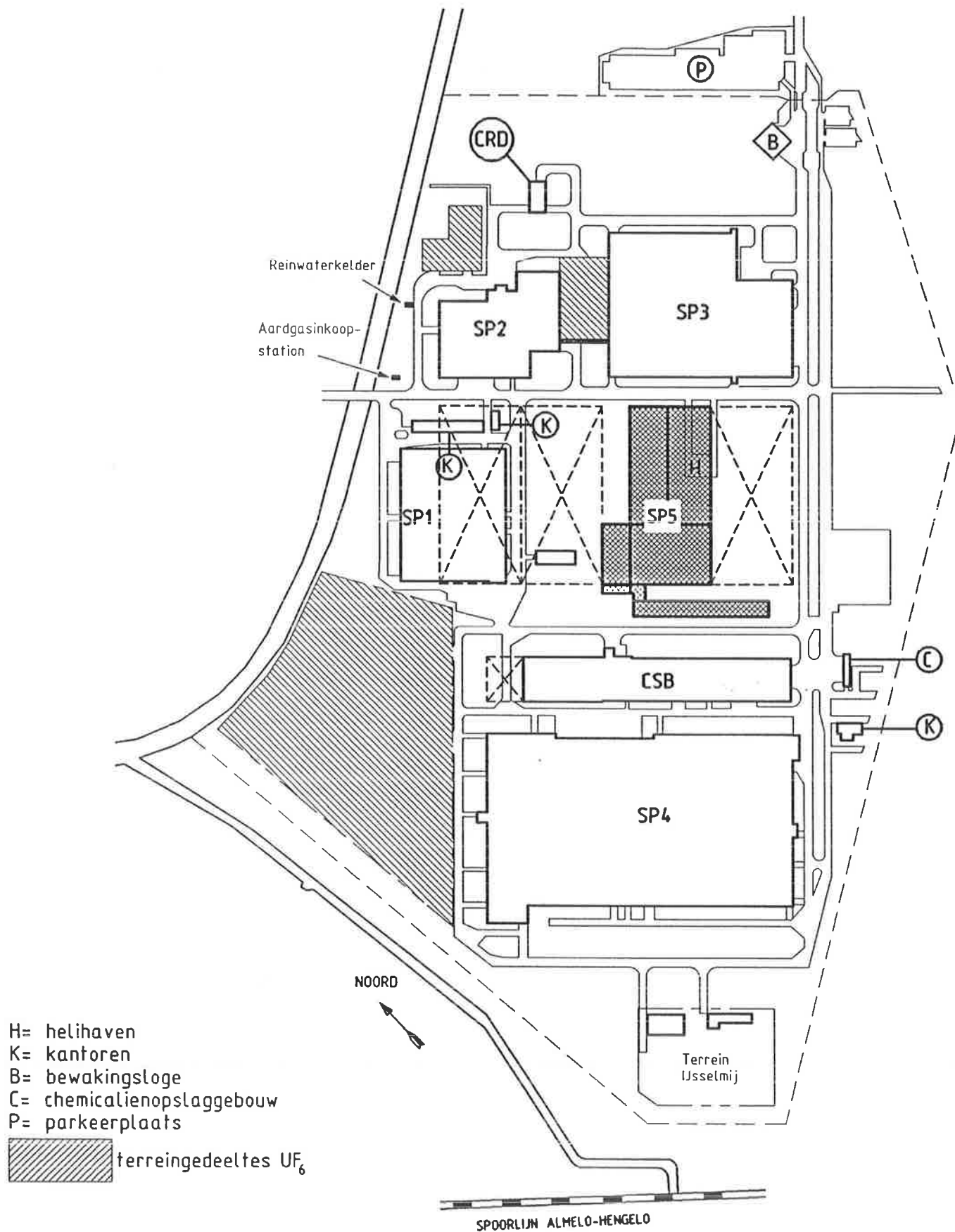
URENCO NEDERLAND V.O.F.

OMGEVING URENCO NL

ISSUE

FIG. 2

SAF/024/92

URENCO NEDERLAND V.O.F.

ISSUE

TERREINOVERZICHT URENCO NL

FIG. 3

SAF/024/92